DISPUTATIO INAUGURALIS

IURIDICA

DE

IURE ACCRE-SCENDI

Quam

PRAESIDE DEO TRIUNO.

Ex Decreto & Auctoritate

Nobiliſſimi & Ampliſſimi

IURIS CONSULTORUM

Ordinis in celeberrima Argento-ratenſium Univerſitate

Pro

Summis in utroque Iure Conſequendis honorib. Privilegijs, & Dignitatibus DOCTORALIBUS.

Publico Solennique Examini ſubmittit

GEORGIUS Schwartzert, Sebuſienſis.

Ad diem Menſis Maij.

ARGENTORATI,
Typis, JOHANNIS ANDREÆ.

M. DC. XLII.

VIRIS

Clariſſimis, Ampliſſimis, Conſultiſſimis, & Prudentiſsimis

Dominis

CONSVLIBVS

Et

SENATVI

Inclytæ patriæ Civitatis Imperialis Weiſſenburg ad Rhenum,

Dominis ſuis Mecœnatibus, Patronis, Fautoribus, & Promotoribus in æternum colendis, honorandis

Haſce Theſes ſuas inaugurales

D. D. D.

Georgius Schwartzerdt
Sebuſienſis.

In nomine Domini noſtri Ieſu Chriſti ad omnes actus progredimur.

Sit itaque

DISPVTATIONIS INAVGVRALIS.

DE

JVRE ACCRESCENDI

Theſis I.

CUm teſte Cicerone *lib. 1. de Offic.* Omnis quæ ratione ſuſcipitur de aliqua re tractatio, debeat à definitione proficiſci, ut intelligatur quid ſit id de quo diſputetur. mihi eandem methodum retinendam duxi: Ideoque Jus accreſcendi: (*a*) Jus (*b*) quo pars vacans (*c*) accedit (*d*) parti (*e*) occupatæ, (*f*) definio. (*g*) Cauſam hujus Juris efficientem: Legem ſolam in ſucceſſione ab inteſtato: & voluntatem in teſtamentaria & legato dico. (*h*) Illudque in Jus Accreſcendi in ſpecie ſic dictum, & Jus non-Decreſcendi, divido. (*i*)

(a) Quod vocabulum cum in Iure noſtro ſæpius & vario ſignificatu occurrat, ab æquivocatione illud ut liberem, movet me vulgatum illud: Erroris genitrix eſt æquivocatio ſemper. Occurrit itaque (1) *in pr. I. de exhered. lib.* ubi ex Iure veteri per- Homonymia

ſonæ perſonis accreſcebant, & numerum heredum augebant, iiſque portionem avocabant, partem ſcilicet virilem, ſi inſtituti eſſent ſui: dimidiam verò ſi extranei, *ut ex* Vlpian. *tit.22.§.ſcriptis. 17. annotavit Dn.* D. Locam. *p.m. ad d.pr.* (2) Occurrit *in §. ult. I. de donat.* ubi, ſervo communi ab altero dominorum, ſi fuerat libertas donata, pars ejus amittebatur, eaque ſocio accreſcebat, quod ut invidià plenum, tandem ipſe Iuſtinianus mutavit, *l. 1.C. de commun. ſerv manum.* Hinc occaſione *d. § ult.* ſaltem quærere liceat? An idem ſit dicendum in ſervo ab altero dominorum pro derelicto habito? Quod, cum is ſervus propter inertiam forte vel nequitiam, vel alia ſcelera odio potius quam præmio dignus, non fiat liber, ſed occupanti acquiratur, *l. quod ſervus 36. de ſtipul. ſerv. & fac. l.ult. pro derelict.* Negandum videtur. adde etiam quod habere pro derelicto non ſit modus manumittendi vel libertatis imponendæ. Niſi forſan ſervus commiſeratione potius quàm odio dignus judicetur. *l. un. §.3. C. de Latin. libert. toll. l. 2. C. de infant. expoſ. l.3. §. 5. C. de bon. libert. Nov. 22. c. 12. Nov. 153. c. 1.* (3) Occurrit in generali ſignificatione ubi pro omni acceſſione ſumitur: *Sic in Conſtit. Tanta. §. pen. circa fin. de confirm. Digeſt. ibi*: Tertia pars mundi nobis accrevit. Accreſcere enim res dicitur, quæ alteri accedit *l. 30. l. 56. de a. r. d.* quæ alluvionis jure quæritur, *l. 1. C. de alluvion.* Vnde etiam cum alluvione comparatur. *l. 33. §. fin. de uſufr.* In qua ſignificatione cum jure noſtro Accreſcendi convenit in eo, quod utrobique ſine ullo facto hominis fiat acceſſio: non tamen eodem modo. Nam per alluvionem quod adjicitur, ita paulatim adjicitur, ut non intelligi poſſit, quantum quoquo temporis momento adjiciatur: *§. 20. I. de re divis.* quod non eſt in jure noſtro Accreſcendi: Vbi quamprimum portio vacans deficit, tota illicò eodem momento accedit, ipſo jure *l. 2. §.8. l. 8. de B.P S.T.* & ſine novo facto *l. 35. l. 53. §. fin. de acquir. hered. l. 43. ad Treb. l. 6. pr. de B. P.* (4) Occurrit in ſpeciali ſignificatu, ubi pars hereditatis aut legati vacans cedit parti occupatæ ad conſervandam individuam defuncti voluntatem *§. 8. I. de legat. l. un. §. 10. & 11. C. de Caduc. toll. C. I. A. de legat. & fideic θ. 35. p. ibi alleg.* quæ ſignificatio hujus loci propria eſt. Explanatâ utcunque homonymiâ, ad Originem, antequam ad definitionis explicationem abeam, ut me conferam, neceſſe eſt. Quo

Origo

Iure

Iure hoc Ius Accreſcendi introductum ſit, varia inter Dd. altercatio eſt, nec in eo unanimes ſunt opiniones. Quidam originem ejus ad *L. 12. tabb.* referunt, idque ſvi *l. 29. §. 2. de leg. 2.* ubi Ius antiquum L. 12. tabb. notare volunt, ſicut *in l. 1. §. 9. ad SC. Tertull.* Alij id probare volunt, *ex l. 5. fin. de vulg & pup. ſubſt.* Quos refutat Suev. *1. de Iur. Accr. 3. Valent. Riem. de Iur. Accreſc. c. 2. n. 1. & 2.* Quidam originem ejus ad ICtos mediæ Iuriſprudentiæ referunt. Suev. *d. loco.* Cretſchm. *de Iur. Acc. θ. 4.* Quidam ad L. Iul. Papiam, ut Duar. *1. de Iur. Acc. 1. per d. l. ſi in teſtamento. 5. de vulg. & pup. ſubſt.* quem C. I. A. refellit. ex *l. un. in fin. pr. C. de caduc. toll.* Vnde etiam ante L. Papiam jus accreſcendi in uſu fuiſſe colligitur, quoniam L. Papià in multis caſib. fuit ademptum; quod etiam Duaren. *dicto loco* concedit. Verum omnium probabilior opinio videtur ea: fuiſſe nimirum legem quæ jus hoc introduxit, ſive à prudentib. introductum confirmavit, *quam ex Hillig 7. D. E. 12. lit. B. refert C. I. A.* Idq; partim ex NECESSITATE IVRIS cum nemo ejuſdem hereditatis, qui nullum habet coheredem, partem hereditatis habere, partem repudiare poſſit, ſed aut totam agnoſcere, aut à totà recedere cogatur. *l. 1. & 2. l. 10. de A. vel O. H. l. 20. C. de Iur. delib.* Abſurdum enim eſt ejuſdem hereditatis partem agnoſcere, partem verò repudiare: *ut dicit:* Iuſtin. *in l. un. §. 10 C. de caduc. toll.* quod etiam in legatis obtinet *l. 4. l. 6. l. 58. de leg. 2.* propter individuam defuncti voluntatem *l. 18. §. 2. de his quæ ut indign. l. 7. de bon. libert.* ne una eademque hereditas diverſo jure cenſeri debeat, *arg. l. 23. pr. de uſucap. fac.* & quod heres repræſentet perſonam defuncti & una cum eo perſona eſſe credatur. *l. 22. de uſucap. Nov. 48. in præfat. l. 31. §. 1. de hered. inſt.* & repræſentatio, quæ uniformis eſſe debet, qualitates diverſas non recipit, ſicut nec homo vivens: ſicut enim perſona ſecundum idem & ad idem diverſo genere cenſeri nequit, ſic nec hereditas defunctum repræſentans. Suev. *1. de I. A. c. 2. pag. m.* 10. pro parte autẽ defunctus repræſentari non poteſt, cum contra naturam ſit, quem pro parte vivere pro parte mortuum eſſe, & fictiones in jure ſemper naturam imitentur. *arg. §. 4. Inſt. de adopt.* adde quod etiam nemo paganus pro parte teſtatus pro parte inteſtatus decedere poſſit. *l. Ius noſtrum. 7. de R. I. §. hereditas. 7. I. de hered. inſt.* niſi ex poſt facto. *l. 15. §. fin. l. 24. de inoff. teſtam.* Partim ex CONIECTURATA VOLVNTATE teſta-

toris (qui cenſetur maluiſſe rei partem vacantem habere conjunctum quam heredem,) ex tacità quadam & præſumptà ſubſtitutione *l. 61.* §. *1. de leg.* 2. eo enim ipſo quo plures teſtator ad idem vocat, non concurrentium partes ad reliquos ſuas portiones agnoſcentes pertinere, (eo modo quo fieri poteſt,) pro genere conjunctionum tacitè oſtendit, *vid.* Hillig. *d. loc.* Suev. *1. d. tr. c. 3.* (b) loco generis hic aſſumo Ivs: non enim novum eſſe dicit Suev. *1. d. tr. c. 4. p. m. 47.* unam eandemque vocem propter rerum copiam & verborum inopiam, & generis & ſpeciei locum obtinere. Alij loco generis ponunt modum acquirendi, *ut Tr. 2. 13. 3: a.* quem refutat Bach. (c) partem vacare, ut ſit locus juri Accreſcendi, omnino requiritur, quod multis modis accidere poteſt, ut videre eſt *infr. θ. 3. lit. b.* puta deficiente conditione, repudiatione, morte, &c. niſi transmittatur ad heredes, quod ne nimis generaliter dictum videatur, paululum erit examinandum: Transmiſſionis dari tres ſpecies primo omnium ſciendum. Prima eſt de jure Veteri ex Iure Suitatis, ubi filius in poteſtate conſtitutus eſt ſuus & neceſſarius heres §. *2. I. de hered. qual. & differ.* §. *2. I. de hered. quæ ab inteſt. l. 11. de lib. ac poſth. l. in ſuis. 14. de ſuis & legit. her. l. 1.* §. *7. ſi quis omiſſ. cauſ.* & hereditatem ad heredes non modo ſuos ſed etiam extraneos. *l. apud hoſtes. 8. C. de ſuis & legit.* etiam teſtamentarios transmittit *l. 19.* §. *2. de Caſtr. pecul.* ſive ex aſſe ſolus, ſive ex parte cum alijs coheredib. ſuus ille heres, non declaratà voluntate decedens, inſtitutus ſit. *l. 3. C. de Iur. delib.* Exiſtentia enim ſui heredis de Iure Civ. prætorio Iure non impedita, nec enervata, tantum operatur quantum aditio hereditatis *l. 7.* §. *1. de acquir. hered. l. 9. de jur. fiſc.* hinc etiam hereditatem ad quoscunque transmittit. Ex hactenus dictis nunc patere puto, hanc primam transmiſſionis ſpeciem potentiorem eſſe jure Accreſcendi, idque excludere. Secunda transmiſſio eſt ex Iure ſanguinis, ex conſtitutione Theodoſij, ubi heredes (liberi ſcilicet cujuscunque gradus in ſucceſſione parentum fœmini ſexus & lineæ maternæ) ad inſtar ſuorum heredum, ſecundum quid & quoad effectum transmittendi, Ius Svorvm acceperunt. *l. un. C. de his qui ante apert. tabb.* Vnde hereditatem delatam non aditam, non ad quoscunque ſicut illi ſed in liberos tantum transmittunt. Regulariter enim hereditas tantum delata non adita non transmittitur

titur *l. 7. C. de jur. delib. l. un. §. 5. C. de Caduc. toll.* Et hi transmiſſarij conjunctos excludunt. Tertia transmiſſionis ſpecies eſt ex Iure deliberandi *ex Conſt.* Iuſtin. *in l. 19. C. de Iur. delib.* ſed cum heredis deliberantis & intra tempora præfinita decedentis portionem vacare vel deficere, dicere quis non poſſit, nec ejus portio, quaſi deficientis, jure accreſcendi ad coheredẽ pertinebit, ſed jus adeundi vel repudiandi ad heredem transmittet. *d. l. 19. C. de jur. delib.* (d) ipſo Iure *l. 2. §. 8. l. 8. de B. P. S. T.* ſine ullo facto hominis *l. 35. l. 53. §. fin. de A. & O. H.* ſicut in alluvione, cui etiam comparatur *l. 33. fin. de uſufr.* adeo ut nec nova aditio vel agnitio neceſſaria ſit, *l. ſed cum 6. in fin. pr. de Bon. Poſſeß.* ſed ſemel adijſſe ſufficit *l. 80 §. 3. de acquir. hered. l. 2. §. 8. de B. P. S. T.* ſi ſuam partem agnoverit. *l. un. §. 10. C. de caduc. toll. l. 6. C. de imp. & al. ſubſt.* & accreſcit pars hereditatis vacans pro portione hereditaria *l. un. §. 8. 10. C. de caduc. toll. l. 59. §. 3. l. 13. §. 3. de hered. inſt. l. 78. §. 4. l. 23. ad Treb. fac.* quod heredes ſuccedant in jus defuncti univerſum. *l. 24. de V. S.* & onera & commoda hereditaria pro partib. hereditarijs ſentiant. *l. 1. C. ſi cert. petat. l. 2. C. de hered. act. l. 26. C. de pact. l. 6. l. 23. C. fam. hercisc. l. 10. de R. I.* Pars vero legati accreſcit pro parte virili, *d. l. un. §. 8 & 11. C. de caduc. toll.* Quæſtionis hujus: An partes hereditariæ in Iure Accreſcendi cenſeantur repetitæ? Aff. An idem in legatis obtineat? N. Ratio hæc eſt; quia quæſtio hæc in legatis non reperit terminos habiles: partibus enim in legato factis non amplius locum habet, Ius Accreſcendi. Caſus ſic formatur. Primo ex unica, ſecundo ex ſextante, Tertio ex triente. Quarto ex quincunce fundum Tuſculanum do lego: Quæritur. Si unus ex his deficiat, an reliquis pro partib. legati accreſcat? ℞ cum omnino non ſint conjuncti, nec ad idem vocati, nullo modo inter eos eſſe Ius Accreſcendi, niſi teſtator hoc expreſsè ſanxierit: tunc enim tranſit in ſubſtitutionem & eodem jure quæſtio erit decidenda, cum factæ partes in inſtitutione in ſubſtitutione cenſeantur repetitæ. *§. 2. I de vulg. ſubſt. l. 24. l. 5. l. 8. §. 1. de vulg. & pup. ſubſt.* Eâdemque pars illa vacans & accreſcens, petitur actione qua Principale, cum acceſſorium ſequatur ſuum principale. *c. acceßorium de R. I. in 6. l. 76. pr. de Rei vind.* Nec pars principalis & accedens diverſo jure cenſeri debet. *l. 26. §. 2. de pact. dotal.* (e) portioni

tioni

tioni enim occupatæ portio deficiens accreſcit. *l. 83. de acquir. hered.* non perſonæ, id eſt, accedit perſonæ non ut ei eſt legatum, ſed ut legati portionem acquiſivit, ſicut in alluvione *l. 1. C. de alluvion. ut habet* C. I. *A.* Excepto uſufructu qui non portioni ſed perſonæ accreſcit. *l. 33. §. 1. d uſufr. l. 10. de uſufr. accreſc. l. 14. §. 1. de Except. rei jud.* (f) Portio enim deficiens non accreſcit niſi ei qui ſuam portionem agnovit, & quæſitam habet. *l. 3. §. fin. l. 4. l. 5. de B. P. l. un. §. 11. C. de caduc. toll. l. 9. de ſuis & legit. l. un. C. quand. non pet. part. l. 1. §. 9. ad Tertull. Vid. omnino C. I. A. quib. non compet. bon. poſſ. θ 3. n. 2.* licet illa pars quæſita poſtea amittatur, tamen non accreſcit reliquis, ſed tanquam pro derelicto habita occupanti conceditur *l. 1. §. 3. vs. ſed in uſufructu. de uſufr. accreſc.* partem autem occupaſſe non ſufficit, ſed inſuper etiam requiritur, ne illi invito eripiatur, unde ei qui hereditatem coactus reſtituit, nihil accreſcit, quia rem non habet, *l. 83 de acquir. hered. l. 45. ad Treb.* & ſi tacitè rogatus ſit hereditatem reſtituere nihil retinet *d. l. 83.* ne quartam quidem, idque ex SC. Planciano, *l. 59. §. 1. ad L. Falcid.* cum fiſcus ei eripiat omne emolumentum *l. 17. §. 2. de uſur.* tacita enim fideicommiſſa, in fraudem legis relicta. *l. 1. C. de delat.* 10. 11. fiſco vindicantur. *l. 3. pr. §. 1. l. 40. l. 49. de Iur. fiſc. l. 10. pr. & §. 2. l. 11. l. 18. pr. de his quæ ut indign.* Niſi ſponte adierit & reſtituerit hereditatem, retentâ quartâ Trabellianica, quo caſu cum rem habeat. *l. 83. de acquir. hered.* Idque ut heres *l. 22. §. ult. ad Trebell.* & onera & commoda pro rata portione ſcindantur *§. 7. I. de fideic. hered.* etiam commodum juris accreſcendi eam ſentire non nego. *arg l. 10. de R. Iur.* (g) cum C. I. A. *de legat. & fideic. θ. 35. in fin.* Vult. *ad §. ult. I. de donat.* Suev. 1. *de I. A. c.* 4. Alij alias habent definitiones ut apud Dd. videre eſt. (h) Reſtat ut ad cauſam efficientem abeam quam in ſucceſſionibus ab inteſtato ſolam Legem: In ſucceſſione teſtamentaria & legato voluntatem (ſubaudi legibus congruam *arg. l. 55. de legat. 1. l. 50. C. de Epiſcop. & Cler. l. 35. pr. C. de inoff. teſtam.*) defuncti eſſe dicit Suev. 2. *de I. A.* 1. Cretſchm. *d. tr. de Iur. Accreſc. th. 26*. Tota enim Cauſa Iuris accreſcendi in legatis petenda eſt ex voluntate teſtatoris, ut inter quos teſtator voluit Iuri Accreſcendi eſſe locum, inter eos ſolos ſit, inter alios, non item. Nulla enim neceſſitatis ratio excogitari

gitari poteſt, quæ nos cogat jus accreſcendi in legatis inducere, ſive præter ſive cõtra voluntatẽteſtatoris,cũ portio deficiens commodè poſſit remanere penes heredem, nec in eo quicquam abſurdi futurum ſit. Sicut in contrario perabſurdum eſſet dare totum legatum prætextu Iuris accreſcendi, ei, cui teſtator non niſi partem dediſſet. *ut infr.th.3.lit.b.dicetur.*quod tamen eveniret, ſi præter nedum contra voluntatem teſtatoris jus accreſcendi in legatis induceretur. (i) Cum hæc diſtinctio in jus Accreſcendi in ſpecie ſic dictum,quod ſibi locum vindicat in Re & verbis conjunctis, & Ius non-Decreſcendi quod in re conjunctis obtinet,ſit in *Conſtit: Imp. in l.un.§.11. C.de caduc.toll.* ſatis ſufficienter fundata; eò firmius contra quosdam defendi poteſt,per ea quæ habet C. I. A. *de legat. & fideic.θ.37.*

Theſis II.

De Materia: in qua re nimirum Jus Accreſcendi locum habeat, in qua vero non, ſciendum illud habere locum in omnibus ſucceſſionibus, (*a*) & voluntatibus (*b*) ultimis, (c)

(a) Univerſalibus: *l.triplici-142.de V.S* de quibus non eſt dubium,cum abſurdum ſit ejuſdem hereditatis partem agnoſcere partem verò repudiare: *l.un.§.10. C.de caduc.toll l.1.2.de acquir. hered.* Et hereditas in ſe conſiderata ſit individuum quid,ſeu univerſitas quædam & ſucceſſio in omnia jura defuncti. *l.8.de Rei Vind. l.62.de R.I.C.I.A. de acquir.hered.* θ.20. Neceſſario reliquis heredibus vacantes portiones accreſcunt *l.13.§.2.& 3. de hered. Inſt.§.9.I.eod.* Tam in ſucceſſionibus Ex TESTAMENTO *l.63.l.20. §.1. 2.de hered.inſt.l.35.de acquir.hered.* cum nemo paganus pro parte teſtatus pro parte inteſtatus decedere poſſit. *l.7.de R.I.§.7. I. de hered. inſt.* (excepto milite. *d.§.7.I.de hered.inſt.* hinc nec Ius accreſcendi in ejus teſtamento habet locum *l.37.de teſtam.milit.l.42.§.1 de bon. libert.l.1.C. de teſtam.milit.* niſi Iure communi deceſſerit.*l.3.C.d.t.*)licet hereditas non manſerit apud directum heredẽ,ſed fideicommiſſario fuerit reſtituta.*l.83.de acquir.hered.l.43.ad*

Trebell. habetur enim heredis loco, pro qua parte ei eſt reſtituta hereditas *l.* 44. §.*fin. ad Treb.* Quàm in ſucceſſionib. AB INTESTATO. *l.9. de ſuis & legit.l.1.* §. *9. ad Tertull.* Idque ſive ab initio, ſive ex poſt facto, per querelam inofficioſi reſciſſo teſtamento, ſucceſſioni ab inteſtato fiat locus *l. 23.* §.*fin. de inoff. teſtam.* Nec intereſt Civilis *l. 53.* §.*1. l. ult. de acquir. hered. l. 28.* §. *ult. de lib. & poſthum.* an prætoria ſit ſucceſſio. *l. 12. de B. P. C. T. l. 1.* §. *12. de conjung. cum emancip. lib. l. un. C. quand. non pet part. l. 3.* §.*ult. l. 4. l. 5. de B. P. Vid. abunde. C. I. A. de hered. inſt. θ. 15. pr.* (b) *l. un.* §. *14. C. de caduc. toll.* ut puta in LEGATIS *l. un.* § *11. C. d. t. l. 89. de leg. 3.* §. *8. I. de legat.* Hinc quæritur: Si ſervo communi fuerit legatum, An Ius Accreſcendi habeat locum? Vbi primò omnium videndum, an ſervo ſimpliciter, qui eſt ſervus communis, an vero ſervo communi contemplatione Dominorum legetur, (quod enim contemplatione mei diſpoſitum eſt, meum eſſe videtur. *l. 45.* §. *4. de acquir. hered l. 63.* §. *4. ad Treb. l. 22. de uſufr. confer. ea quæ habet C. I. A. Vnde legit. θ. 9.*) quo caſu, modo legatum acquiritur pro partib. dominicis, modo pro virilibus: ſi pro dominicis partib. acquiritur, tunc in legato propriè non eſt Ius accreſcendi *l. 20. de leg.* 2. quia partes dominicæ jam antè ſunt conſtitutæ & factæ *d. l. 20. ibi enim: non conjunctim ſed partes legatas*: cum pro æquis ſeu virilibus partibus acquiritur, tam in legato proprietatis, quàm uſusfructus eſt Ius accreſcendi: quia viriles ſeu æquæ partes non modo fiunt concurſu, ſed etiam facile ad totum trahuntur *l. 145. de* V. S. cum ſervus communis non naturaliter & in ſe, ſed in dominorum perſona conſideratus, ſuſtineat perſonam duorum *l. 1.* §. 4. *de ſtip. ſervor. l. 81.* §. *1. de legat. 1.* Ne autem quis hinc inſurgat argumentando. Si non accreſcit portio ab altero dominorum repudiata. Ergò manet penes heredem: ſciendum eſſe fallaciam ſecundum plures quæſtiones: aliud enim eſt quærere: an pars altera repudiata à ſocio, pertineat ad ſocium? *quod affirmatur. l. 49. ad L. Falcid. l. 63.* §. *9. pro ſoc. l. 1.* §. 4. *l. 7.* §. *1. l. 9. pr. de ſtipul. ſerv. l. 12. de author. tut.* aliud quomodo vel quo jure? *&* ℞ Iure dominij. §. *3. I. per quas perſon. cuique quid inquir.* non jure accreſcendi. Et habet locum Ius Accreſcendi. non tam in legato proprietatis per infinitos text. quàm in legato uſusfructus *t. t. de uſufr. accreſc.* qui tamen quædam habet ſpecialia,

ideoque

ideoque huic juri accreſcendi, ſpecialis eſt aſſignatus titulus. C. I. A. *de uſufr. accreſc. θ.1.* In mortis cauſa donatione, non modo quod hæc donatio ad exemplum legatorum per omnia ſit redacta §.1. *I. de donat. l. ult. C. de mort. cauſ. don. l. 9. l. 15. in fin. l. 17. fin. l. 25. pr. l. 27. pr. de mort. cauſ. donat.* Vnde etiam dominium ſine traditione ipſo jure donatario ex hac donatione acquiritur. *l. 1. §. ult. l. 2. de pub. in rem act. l. 37. pr. l. 29. de mort. cauſ. donat:* Verum etiam propter expreſſum textum *in l. un* §. *14. C. de caduc. toll.* An etiam obtineat, in mortis cauſa capione? de qua. *eſt l. 31. pr. l. 18. de mort. cauſ. don.* quod affirmare quidam volunt *ex l. 23. de Cond. & dem. l. Thais. 41. §. Stichus 14. de fideic. libert.* fortius tamen facit quod ultima voluntas quædam ſit ubi locum habet Ius accreſcendi. *d. l. un. §. 14. ibi in omni ultimo elogio.* Duar. 1. *de I. A. 16.* Quid de jure Patronatus dicendum? & ibi Ius Accreſcendi locum habere patet, ſi unus patronorum ſuo jure cadit, quod fit ſi patronus capitali pœnâ damnatur nec reſtitutus fuerit. *l. 9. §. 1. de jure patron.* ſi libertum cujus operâ utitur non alat *l. 5. §. 1. d. t. l. 3. §. 7. l. 18. l. 21. l. 33. de bon. libert.* ſi ægrotum non curet *l. 3. §. 5. de jur. patron.* Si ipſe vel ipſius juſſu filius, libertum vel libertam ne uxorem ducat aut nubat alij, vel ſibi cum ipſum ducere nollet, juramento adegit, vel jurare patiatur. *l. 6. pr. §. 3. 4. de jur. patron. l. 24. de bon. libert. l. 3. §. 5. de ſuis & legit.* & accreſcit quoad portiones hereditatis legitimas. *l. 24. de bon. libert. l. 21. §. 2. de jure patron.* non quoad jus patronatus quod eſt individuum. *l. 41. fam. herciſc. l. ult. de jur. patron. l. 10. §. 1. de aſsing. libert* An in legitima filijs debita? *Aff. per l. 17. l. 23. de inoff. teſtam. l. 36. pr. C. d. t. l. 21. §. 2. de Iur. patron.* (c) Hinc omnes conventiones, actiones inter vivos, & contractus excludo cum leges de jure Accreſcendi latæ loquantur tantùm de hereditatibus, legatis & omni ultimo elogio. *l. un. §. 10. 11. 14. C. de caduc. toll.* Vbi Imp. ex profeſſo agit de Iure Accreſcendi nec tamen, ne verbo quidem mentionem facit contractuum: fac. quod nec ſit eadem ratio inductiva in contractibus quæ eſt in hereditatibus & legatis. Nemo enim ex conjecturata mente promittentis dicet, in contractibus promittentem maluiſſe partem alterius

 ſtipu-

ſtipulantis ad alium pervenire, quam apud ſe remanere, & aperte videre eſt *ex text. in §. ſi quis alij 4. vs. quod ſi quis I. de in util. ſtipul. l. 110. de V. O. ibi: quod extraneo inutiliter ſum ſtipulatus non auget partem meam.* & quæ non expreſsè & palam verbis ſunt expreſſa, omiſſa cenſentur *l. 99 de V. O.* & licet pacto vel expreſſo vel tacito aliter fuerit conventum, cum pacta dent legem contractui *l. 1. §. 6. depoſit.* Illud tamen non ex conjunctione ſed ex conventione fluit. Hinc quæritur: An in emptorem hereditatis tranſeat Ius accreſcendi? Quod, cum emptor non fiat heres: heredem enim ne prætor quidem facere poteſt *pr. I. de B. P.* multo minus privatorum pactis & conventionibus id expediri poterit. *arg. l. 38 de pact. l. 1. §. 9. de magiſtr. conveniend.* Et portio hereditatis, vel quod ipſa lex ejus loco maximè in univerſalibus ſubſtituit. *l. 22. de hered. petit. l. 25. §. 1. l. 39. de uſufr. l. 18. quod met. cauſ. l. 33. de pecul. l. 9. quæ in fraud. cred. l. 4. fin. ſi quis omiſſ. cauſ.* vel hereditas (quæ etiam ſine ullo corpore juris habet intellectum *l. 50. de hered. pet. l. 119. l. 178. §. 1. l. 208. de V. S.*) ipſo jure maneat penes heredem nec à perſona ejus ſeparari poſſit. Cum C. I. A. *de hered. vel act. Vend. θ. 13. circa fin.* negandum videtur. Nec habet emptor portionem hereditatis, (quod tamen requiri videtur *l. 83. de acquir. hered.*) hereditas enim adita non amplius eſt hereditas, ſed heredis patrimonium: unde mutato nomine mutantur privilegia nominis. *l. ult. C. de inoff. teſtam.* bona enim ſemel quæſita undecunque pervenerint, cum alijs conſolidantur & unum patrimonium efficiunt, *l. 10. §. 2. de vulg. & pup. ſubſt.* nec viventis ulla eſt hereditas *l. 1. de hered. vel act. vendit. l. 1. pro hered.* & qui ſemel heres extitit, heres eſſe deſinere non poteſt. *l. 88. fin. de hered. inſt. l. 7. §. 10. de minor.* Et ſemper ipſi heredi, niſi ſe indignum reddiderit, accreſcit. *l. 83. de acquir. hered.* fruſtra enim implorat beneficium legis qui in legem committit. *An in unione prolium ſit locus Iuri Accreſcendi?* Affirm. non quod propter conventionem & pactum quod parentes diverſorum liberorum injerunt, ſed propter inde ortam ſucceſſionem, & ita gaudent jure accreſcendi liberi, non quatenus parentes vel ipſi fuerint pacti, ſed quatenus ſuccedunt & ſunt heredes uniti. quod & facit adoptio. Suev. *2. de I. A. c. 2. p. m. 108. & Gail. 2. O. 125. n. 6.* De re ab Imper. duob. donata, quid dicendum, num & ibi locum habebit? Neg. Cum illud potius liberalitati

[illegible] quam juris neceſſitati adſcribendum ſit *arg.l.3. de conſtit.princip.*

Theſis III.

Ad formam ut tranſeam, & ratio methodi & ordinis ſuadet, ubi pono requiſita duo: Conjunctionem (*a*) nimirum plurium heredum, vel legatariorum: & Defectum (*b*) portionis quæ accreſcere dicitur. Conjunctionem ſecundum receptam diviſionem facio triplicem: (*c*) Realem, (*d*) Verbalem, (*e*) & Mixtam: (*f*) in quibus an habeat locum Jus (*g*) Accreſcendi & quomodo (*h*) videbo.

(a) Vt Iuri Accreſcendi ſit locus requiritur ut ſint conjuncti, ex conjunctione enim hoc jus naſcitur & verſatur tantum inter conjunctos, unde etiam jus conjunctionis dicitur *l. 16 quib. mod.uſusfr.amitt.* quam C. I. A. definit: quando RES in ſpecie ut ICti loquuntur *l.54.pr.de V.O.* ſeu numero & individuo Tr.2.13.3. B. ut ſit idem corpus & idem individuum Bach. *ad Tr. dict. loc.* EADEM *l.84. §.12. de leg. 1.* CONCVRSV DIVIDENDA *l. 1. pr. §.5. Vs. nam §.ult.l.3.pr.de uſufr.accreſc.l.80.de leg.3.* EODEM TESTAMENTO *l. 16. quib.mod.uſusfr. amitt.l.34.§.10.de leg.1.* quia ejuſdem hominis plura teſtamenta eſſe non poſſunt, ſed voluntas ultima una eſt tantum. EODEM SVCCESSIONIS GENERE *l.6.pr.de B.P.* PLVRIBVS VT PLVRIBVS *arg.l.7. §.1.quod cujuſque univerſ. nom. l. 2. l.19. §.1. de reb.dub.fac.l. 20. l.40. de leg.2.* LEGATVR. Ex hac definitione PATET ſi duobus vel pluribus ſimpliciter & in genere eadem quantitas legatur, terminos aptos & habiles conjunctionem non invenire, ſi enim ſeparatim legatum ſit relictum, V. C. hoc modo: primo decem lego, ſecundo decem lego, non unum, ſed plura legata eſſe non dubitandum: Si conjunctim. V.C. hoc modo: Primo & ſecundo decem lego. ſola decem, non dena debentur *l. 79. de leg. 1. l. 38. §. 19. l.56.de V.O.* verum cum quantitas & re & intellectu diviſibilis ſit, enumeratione perſonarum diviſio & partes ab initio factæ videri poſſunt, *l. 56.de cond. & dem.* & ideo ab utroque

 non

non niſi quinque peti poſſunt. *l. 110. de V. O. l. 89. §. 2. de leg. 2. §. 4. vs. quod ſi quis. I. de inutil. ſtip. ubi Dn. D. Locam. p. m.* Niſi ſummam illam non qua quantitatem, ſed qua certum corpus legaverit, videlicet decem nummos quos in arca habeo, tunc enim ſumma illa exemplo cujuslibet corporis æſtimanda erit *l. 51. l. 108. §. 10. de leg. 1. l. 1. §. 7. de dot. præleg.* PATET & hinc ex hac definitione jus hoc conjunctionis non reperiri in una perſona: licet enim unica perſona ex parte tantum *§. 7. vs. nam tot, l. 28. §. ult. de lib. & poſth. l. 41. §. ult. de vulg. & pupill.* Vel partibus diverſis *l. 20. C. de Iur. delib. l. 80. pr. de acquir. hered.* fuerit inſtituta heres, partem tamen hereditatis agnoſcere & partem repudiare nequit, cum aditio quæ pro parte fieri nequit, trahatur ad totum. *l. 1. l. 2. l. 10. de acquir. hered.* ſed ex aſſe fit heres *l. 52. §. 1. l. 53. de acquir. hered. l. 27. §. 1. l. 33. de hered. inſt.* idque non jure accreſcendi, nullum enim habet coheredem, nec portio deficit, ſed jure & vi inſtitutionis ſuæ, vi regulæ in *§. 7. vs. neque. I. de hered. inſt. l. 7. de R. I.* quod nemo pro parte teſtatus pro parte inteſtatus decedere poſſit. Conjunctionem hanc vulgo faciunt duplicem: alteram LEGIS ubi lex hereditatem ab inteſtato defuncti proximis vel eos repræſentantibus defert *l. 9. de ſuis & legit. l. 1. §. 9. ad Tertull. l. 53. §. 1. l. ult. de acquir. hered. §. ult. I. de S. C. Orphit.* vel prætor (nam & Ius honorarium viva vox Iuris Civ. dicitur *l. 8. de Iuſt. & Iur. l. 2. §. 13. de Orig. Iur.*) dat bonorum poſſeſſionem *l. 3. §. ult. l. 4. l. 5. l. 6. de B. P. l. un. C. quand. non petent. part. l. 2. §. 8. l. 8. de B. P. S. T.* Et in hac legali conjunctione jus accreſcendi eſſe patet *ex dd. text.* alteram HOMINIS ubi teſtator duos pluresve ad hereditatem vel legatum conjunctim vocat, de qua in ſubſequentibus plenius videbo. (b) Omnino enim neceſſe eſt partem legati deficere ut locus ſit juri accreſcendi, hinc Suevius defectum dicit cauſam ſine qua non. Deficit autem legatum, dum repudiat alter legatariorum legatū. *l. 4. de B. P.* aut vivo teſtatori decedit. *l. un. §. 3. C. de caduc. toll.* aut conditio ſub qua fuit legatum relictum, deficit. *d. l. un. §. 7. C. de caduc. toll.* aut alio quocunque modo legati incapax redditur. *d. l. un. §. 10. C. d. t. ibi: quoquo modo evacuatum. §. 8. I. de legat. ibi vel alio quocunque modo defecerit.* Vnde quæritur: an is qui tempore facti teſtamenti in rerū natura nec præſens, nec futurus (ignorante id teſtatore.) vel omnino incapax fuit,

faciat

faciat partem? & Imper. ejuſmodi incapaci relicta haberi pro non ſcriptis, quæ autem pro non ſcriptis habentur, remanent apud eos à quibus ſunt relicta, niſi vel ſubſtitutus ſuppoſitus vel conjunctus aggregatus fuerit, idque de jure antiquo, quod intactum illibatum & in omne ævum valiturum cuſtodiri præcepit. *l.un.*§.*2.3. C.de caduc.toll.* §.*8.I.de legat.l.34.*§.*11.l.15.*§.*1. de legat.*1. Excipe tamen damnationis legatum; ubi ſi res eadem duobus disjunctim legata erat, alter rem alter æſtimationem habebat, ſi conjunctim, partes ab initio habebant & incapax faciebat partem *vid. Vlp. tit. 24.*§.*13.* Cujus legati rudera adhuc in quibusdam Digeſtorum textibus. *Scilicet in l.16.pr. l.84.* §.*8. de leg.1. l. 7.de leg.2.*& alijs nonnullis videre eſt, *teſte* Pacio. *in analyſ.I.ad.*§.*ſi eadem res. 8. not: 6.* C.I.A. *de legat.& fideic.* θ.41.Dn.D.Locam.*p.m.in prælect.publ.Diſp. de legat.& fideic.θ.3.lit.f.* Gædd. *ad l.142 n.12.de V.S.* Borch. *ad d.*§.*8. I.de legat.*Riem.*de Iur.accr.cap.13.n.2.*Tim.Fab.*Diſp.ad Inſt.*20.θ 10. (c) *l. 142. & ibi* Gædd. *de V. S. l. 89. de leg. 3. ubi Dd.* C.I.A. *de acquir. hered.* θ. 21. *& de uſufr. accreſc.* θ. *3.* Duar. 1 *de Iur. Accr. 6.* (d) Re conjuncti ſunt (qui etiam aliàs in jure noſtro vocantur disjuncti. §. *8. I.de legat. l. un.* §. 11. C. *de caduc. toll.*) quando duo pluresve, ſeparatim & abſque copula nominantur, verum ad unam eandemque rem vocantur, ita ut una eademque res indiviſim ac in ſolidum æque uni ac alteri ſeu peræque ac omnibus ac ſingulis ſit legata V. C. primo fundum Tuſculanum do lego, Secundo fundum Tuſculanum do lego: Primus heres eſto, Secundus heres eſto. Sive res hæc eadem ex ſe ſit, vel per ſe, ſive per conſequentiam, nil intereſt (modo non fiat ex poſt facto & tali caſu de quo nec ipſum teſtatorem cogitaſſe veriſimile eſt. Conjunctio enim non ex voluntate legatariorum, ſed ex mente teſtatoris duos vel plures conjungere volentis dependet.) ſemper fiunt re conjuncti, utpote ſi alij fundus vel proprietas, alij uſusfructus legatur. *l. 19.l.26.*§.*fin.de uſufr. leg.l.4.l.9. de uſufr.accreſc.l.14.*§.*2.de uſu & habit.l.6.de uſufr.ear.rer.quæ uſu conſum.* Et in hac conjunctione omnes conveniunt Re conjunctos ab initio habere ſolidum, concurſu vero facere partes *l. un.* §. *11.C. de caduc.toll. ibi quia ſermo teſtatoris prima facie omnibus ſolidū aſſignare videtur.* Manifeſtum enim eſt (cum dicit: Primo fundum Tuſculanum do lego, Secundo fundum Tuſculanum do lego) ex ipſis verbis teſtatoris quod fundus Tuſculanus non minus integer ſit

legatus

legatus primo quam ſecundo. Et inde in defectu alterutrius, alteri non aliquid accreſcit, ſed tantum nihil decedit. Hinc Ius quod non-decreſcendi Dd. appellant in hac conjunctione obtinet *d. l. un. §. 11. C. de caduc. toll. vs. ſi vero nemo alius veniat, vel venire potuerit, tum non vacuatur pars quæ deficit, nec alij accreſcit, ut ejus qui primus accepit legatum augeri videatur, ſed apud ipſum qui habet ſolida remanet nullius concurſu diminuta.* (e) Verbis conjuncti ſunt, qui quidem conjunctiva oratione, verum ad diverſa & ſeperata legata, expreſſis, diſcretis, certis & definitis partibus vocantur. Verba enim *ex æquis partibus* faciunt ut diverſæ ſint res, cum pars uni data eadem eſſe non poteſt, cum parte alteri data, licet partes ſint corpore indiviſæ. Veluti ſi teſtator dixerit: Primo & ſecundo fundum Tuſculanum æquis partib. do lego. Conſtat enim Verbis Conjunctos ſemper partes habere *l. 89. de leg. 3.* hinc fit ut inter verbis Conjunctos jus Accreſcendi per ſe non ſit. *quod patet ex l. 11. in fin. de uſufr. accr.* cum ſemper partes habeant *l. 89. de leg. 3.* Excipe hereditates, ubi indiſtinctè locum habet, licet verbis Conjuncti ab initio partes habeant: Imò etiam tum cum verbalis conjunctio deficit, & nullo modo heredes ſunt conjuncti. V. C. primus ex ſemiſse heres eſto: Secundus ex altero ſemiſse heres eſto, propter hereditatis jus individuum, & propter teſtati & inteſtati perpetuam pugnam. §. 7. *I. de hered. Inſt. l. 7. de R. I.* Et in hac verbali conjunctione omnino differentia facienda eſt inter legata & hereditates, quoniam teſtator legata dividere poteſt, ita ut diviſa maneant, neque pars rei legatæ accreſcat legatario, utcunque alter deficiat: In hereditate autem id teſtator facere non poteſt: qui igitur legat *ex æquis partibus* is regulariter jus accreſcendi excludit, qui autem heredes inſtituit *ex æquis partibus* jus accreſcendi excludere nequit *ut eleganter.* C. I. A. In omni enim conjunctione unde jus Accreſcendi vel non-decreſcendi ſperatur, omnino requiritur, ut ab initio ſingulis ſolidum ſit datum & concurſu partes fiant. *l. 1. §. 3. l. 3. pr. de uſufr. accreſc. l. 20. de leg. 2 l. 80. de leg. 3.* Nec illorum cerebrina & divinatoria opinio admittenda: qui Verbis conjunctos habere quidem partes ex verbis teſtatoris, concedunt, ſolidum autem ex conjecturata voluntate ejuſdem eis aſſignant: cum in manifeſtis non ſit locus conjecturis *arg. l. 137. §. 2. de V. O.* & quod ſi voluiſſet teſtator

ſtator

ſtator nulla difficultate id exprimere potuiſſet. *d.l.un.§ 11.fin.C.de caduc.toll.* Nec aliter à ſignificatione verborum recedendum ſit, quàm cum manifeſtum eſt aliud teſtatorem ſenſiſſe *l.69. pr. de leg 3.* & qua fronte liberalior in alieno ipſo teſtatore quis eſſet *l.59.in fin. ad S.C.Treb.* cum plus dare alicui, quam teſtator voluit, ſit abſurdum *l.63.§.3.ad S.C Treb.* (f) Mixtim, id eſt re & Verbis Conjuncti ſunt, quando duobus vel pluribus eadem res indiviſim, atque in ſolidum, nullis expreſſis partibus relinquitur, veluti ſi teſtator dicat: Primo & ſecundo fundum Tuſculanum do lego: Primus & Secundus heres eſto: ubi ex primis illis verbis cum ait: primo & ſecundo (quod eſt verbalis conjunctionis) diviſionem ſeu partium rationem eſſe habendam neceſſariò demonſtrat, duos enim vel plures ad idem vocando neceſſario facit, ut legatum ſcindatur: cum impoſſibile ſit ut idem fundus duobus conjunctim integer obveniat: Quia vero poſtmodum dicit, fundum Tuſculanum do lego, (quod habet ex reali conjunctione) totum fundum utrique legaſſe manifeſtus eſt teſtator, ut & hic tam primo quam ſecundo fundus legatus ſit, & eſt communis Dd. opinio, quod Re & Verbis conjuncti ab initio habeant ſolidum *l.5. §. ult. l.6.l.7. de reb.dub.l.80.de leg.3.l.12.de leg.1* concurſu vero partes *l.1.§. 3.ibi concurſu partes habemus l. 3.in fin.pr.ibi concurſu diviſus eſt. de uſufr. accreſc.§.8.I.de legat.ibi ſcinditur inter eos legatum.* qui textus firmiſſimè arguunt, hic nimirum eſſe præſupponendum legatum per ſe unum duobus vel pluribus ita relictum eſſe, ut ſingulis dici poſſit legatum in ſolidum, aliàs enim nullam ſciſſionem admitteret vel requireret. Et hi Conjuncti Re & Verbis habent Ius accreſcendi ſi pars deficiat, de quo nemo hactenus dubitavit. (g) Inter hos conjunctos, ſi nimirum omnes uno modo, vel Re tantum, vel verbis tantum, vel Re & Verbis ſimul conjuncti ſunt, an habeat locum jus accreſcendi? ex hactenus dictis ſatis ſuperque procul dubio conſtabit; heredes enim ſi omnes uno modo conjuncti ſunt, pariter pro partibus hereditarijs. *l. un. §. 8. C. de caduc. toll.* portio deficiens omnibus accreſcet *d.l.un.§.10. C. d. t.* Itaque ſi Conjuncti & Disjuncti ſibi invicem fuerint commixti, quatenus alter alteri præferatur.& alter alterum in Iure Accreſcendi excludat, ut videam, reſtat. Quod ſi ergo permixti fuerint Conjuncti & Disjuncti *i.e.* re & Verbis Conjuncti, & conjuncti tantum

C verbis,

verbis: parsque Conjuncti deficiat, ea ſoli conjuncto accreſcit, non etiam disjuncto, aut verbis tantum conjuncto. *l. 63. de hered. inſt.* Quod ſi vero Conjuncti & disjuncti permixti fuerint *i. e.* Re tantum Conjuncti, & Verbis tantum Conjuncti, & Re & Verbis ſimul conjuncti. hoc modo: Primo fundum Tuſculanum do lego, Secundo fundum Tuſculanum do lego: Tertio & Quarto ex æquis partibus fundum Tuſculanum do lego: Quinto & Sexto fundum Tuſculanum do lego: In hoc caſu ſi deficiat primus, qui cum non ſoli ſecundo, ſed omnibus ſit re conjunctus, & par ſit omnium cauſa, non ſoli ſecundo ſed omnibus portio ejus accreſcit, ita tamen ut conjuncti unius perſonæ poteſtate fungantur. *l. 34. pr. de leg. 1. l. 11. l. 13. pr. de hered. inſt. l. 7. de uſufr. accreſc.* cum quaſi in unum corpus redacti ſint. *l. un. §. 10. fin. C. de caduc. toll.* Si deficiat Tertius, ſoli quarto accreſcit, fiunt enim ex accidenti & diſpoſitione ſecunda teſtatoris, & inde orto concurſu reliquorum, etiam re conjuncti, & ita ex accidenti fiunt re & Verbis Conjuncti, non quidem in ſolidum, ſed in partem ipſis aſſignatam, quæ reliquorum concurſu eſt diminuta: Si quintus deficiat, ſoli ſexto accreſcit, quia re & Verbis Conjuncti ſunt potiores *l. 89. de leg. 3. ad quem locum* C. I. A. (h) Succedit nunc ut videamus quomodo alicui accreſcat, ubi vel cum ONERE vel ſine onere. idque interdum invitis & nolentibus accreſcere ſciendum: Verum cum diſtinctione res eſt expedienda, cum aliud in hereditatibus aliud in legatis obſervetur. Cum onere æris alieni ſcil: & legatorum ac fideicommiſſorum à defuncto relictorum accreſcit HEREDIBUS *l. un. §. 10. C. de caduc. toll.* non enim ferendus eſt, is, qui lucrum quidem amplectitur, onus autẽ ei annexũ contemnit. *d. l un. §. 4.* & ſecundũ naturam eſt incommoda eum ſequi quem ſequuntur commoda *l. 10. de R. I.* gravamen enim potius hereditati quam perſonæ impoſitum videtur. Et accreſcit heredibus invitis & nolentibus *l. un. §. 10. C. de caduc. toll. l. 53. §. 1. l. 35. pr. l. 38. de acquir. hered. l. 6. C. de Imp. & al. ſubſt.* Ergo etiam ignoranti. *l. 31. de acquir. hered.* Excipit. C. I. A. quosdam caſus. primus eſt *in N. 1. c. 1. §. 1.* ſecundus eſt. *in l. 61. de acquir. hered.* tertius eſt *in l. 55. d. t. & l. 79. ad Treb.* Sive hereditas ab inteſtato (quoniam abſurdum eſt ejusdem hereditatis partem agnoſcere partem repudiare *l. un. § 10. C. de caduc. toll.* nec ab herede, qui una cum defuncto perſona eſſe videtur *l. 22. de uſucap.* pro parte tantum

vivere pro parte mortuum eſſe) ſive ex teſtamento deferatur, propter teſtati & inteſtati perpetuam pugnam. DE LEGATARIIS nunc videre eſt, qui aut Conjunctim aut Disjunctim ſunt vocati: Conjunctis accreſcit (*ſecundum ſupra dd.* ubi ipſa legatariorum ad eandem rem conjuncta vocatio prima facie diviſionem & partium rationem habendam eſſe indicat,) ſi poſtquam conjunctorum alter legatum ſuum agnoverit, alter repudiat, eò quod pars legati vacans ad alterius partem, & quidem talis, qualis eſt i. e. cum onere ſuo, ſi quod fuerit legato adjectum, accreſcat. *l.un.§.11. ibi cum omni ſuo onere C. de caduc.toll.* idque VOLENTI tantum *d. loc. ibi ſi habere maluerit.* Ne autem hic quod de partibus ex defectu alterutrius accreſcentibus dicitur, ita accipiatur, ac ſi mixtim Conjuncti ab initio revera partes haberent vel facerent, ſciendum quod hoc primâ fronte & quà verbalis Conjunctio ſpectatur ita videri poſſet, & verè ita quoque habendum eſſet, niſi adjuncta præterea Realis conjunctio, ſeu mentio rei ſimplex & abſoluta (quæ cogitationem ejus intregrè ac ſolidè inducit:) ab iſta partitione intellectum revocaret. DISIVNCTORVM ſeu re tantùm Conjunctorum res videtur expedita, cum illi ab initio habeant ſolidum, & apud eum nullius concurſu diminutum remaneat. *d.l.un.§.11.C.de caduc. toll.* quæſtio hæc an volenti an invito accreſcat? hic non invenit terminos habiles. Hinc nec ad onus quod ad deficientis perſonam eſt collatum adſtringendus erit, cum non alienum, ſed ſuum tantum legatum imminutum habeat. *d.l.un.§.11.C.de caduc,toll.*

Theſis IIII.

Antequam claudatur hæc diſputatio, Cauſa finalis, (quam dico tum favorem ultimarum voluntatum, (*a*) tum odium caducorum. (*b*) Effectus (qui eſt actio) & Contraria in quibus locis nim: Ius Accreſcendi ceſſat(ut ſunt acquiſitio,(*d*) ſubſtitutio,(*e*) prohibitio, (*f*) legatum alimentorum, (*g*) & alia præter *ſupra in §§. enumerata*) perluſtranda reſtant.

(a) Cauſam finalem aſſignat C. I. A. favorem ultimarum volunta-

voluntatum, ut teſtatoris voluntas individua. *l. 18. §. 2. de his quæ ut indign.* plene & totaliter ſuum ſortiatur effectum: Reipublicæ enim intereſt, ut ultimæ voluntates, quæ ſanctæ & inſtar legum ſunt habendæ, *Nov.22.c.2.vs. diſponat.* habeant exitum, eæque omnibus modis conſervari debent. *c.ultima voluntas. 13.q. 2 c. admonere.16.q* 1. & ut defunctus à ſucceſſore in ſolidum repræſentetur. *arg.l 34.de acquir.rer .dom.& l.7.de R.I.* (b) ex Conſtitutione Iuſtin. *in t.t.C.de caduc.toll.* (c) quæ actio eſt eadem cum ea qua Principale petendum eſt: nec res principalis & acceſſoria diverſo jure cenſeri debet. *l. 26. §. 2 de pact.dotal.* (d) poſt acquiſitionem & concurſum factum regulariter, ceſſat omne jus accreſcendi, *ſecundum ea quæ s in θ.1. lit. f. dd. ſunt.* Excepto uſufructu, qui & conſtitutus & poſtea amiſſus, nihilominus jus accreſcendi admittit. *l. 1. §.3. l.10. de uſufr.accreſc.* (e) Cum proviſio hominis tollat proviſionem legis *l. 39. de acquir. hered.* ſubſtitutus enim qui expreſſam voluntatem teſtatoris habet, merito conjunjuncto. qui ex tacita venit teſtatoris voluntat, præfertur *l. 2 §. 8. de B.P.S.T. Auth. hoc amplius.C. de fideic. l.un.§.3 & 4. C. de caduc. toll. Nov.1 c.1.§.3.* (f) Ceſſat & jus accreſcendi propter prohibitionem teſtatoris, quam in legitis omnino facere poteſt, cum nulla ratio impediat, illa enim pro lubitu dividere poteſt, adeò ut diviſa maneant, *ſecundum s dd.* & pars legati deficiens commode ſine ullo abſurdo apud heredem manere poteſt. (g) Et tandem ceſſat in legato alimentorum *l. dominus 57 §.1. de uſufr. l.3. vs. debebit autem l.16. §.2. de alim.leg.* Et hæc ſunt quæ de materia illa difficili & inexplicata *Weſ in π. de uſufr. accr.n.* 4. alta, ſubtili, & de apicibus juris. *Ant.Gomez. 1.V.R. C.10. pr.* quæ mirificè Doctorum ingenia torsit. *Fach 4. convers.98.* dicere volui: plura qui deſiderat, Dd. qui totos tractatus de hac re ſcripſerunt, conſulat.

Tandem, Tibi DEUS Ter. Opt: Max. cujus ductu incipere, cujus nutu tractare, & cujus auxilio & aſſiſtentia paucula hæc conſcribere licuit, gratijs ſempiternis actis, diſputatiunculæ huic impono finem, eamque claudo.

F I N I S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE